

VÅR REFERANSE
22/7214

DERES REFERANSE

DATO
09.08.2022

Spørsmål vedrørende vergemål - inkasso og gjeldsinformasjon

Det vises til din e-post av 24. juni 2022. Du opplyser at du er fast verge hos Statsforvalteren. I den forbindelse stiller du enkelte spørsmål om inkassovirksomhet og gjeldsinformasjon. Av henvendelsen framgår følgende spørsmål:

- 1: Stilles det krav til et inkassoselskap for å gjøre det de kan for å finne riktig adresse hos en skyldner.*
- 2: Hvilken rolle/funksjon har Folkeregistrert adresse? Er den nevnt i Inkassoloven? og hvordan rangeres bruken av den i forhold til postadressen hos Posten as?*
- 3: Kan Inkassoselskapet sende ett krav dit de vil uten konsekvenser der vedkommende skyldner har verge og dermed endret folkeregistrert adresse?*
- 4: Hvordan kan en verge få full oversikt over utsendte krav hvis det ikke stilles krav om at folkeregistrert adresse skal brukes?*
- 5: Hvorfor har ikke en verge tilgang til Gjeldsregisteret?*

Finanstilsynet forstår henvendelsen slik at det utelukkende stilles spørsmål til kravbrev som sendes per ordinær post, ikke elektroniske forsendelser. Svarene avgrenses derfor til dette i det videre, og spørsmålene besvares samlet.

Det følger ikke direkte av inkassoloven hvilke krav som skal stilles til et inkassoforetak når det gjelder å finne korrekt adresse til skyldner. Justis- og beredskapsdepartementet har imidlertid behandlet dette i sin drøftelse tilknyttet betalingsfrister i inkassolovens forarbeider. I Ot.prp. nr. 2 (1987-88) s. 57 uttales det at:

"Departementets forslag [om at fristens utgangspunkt er fra avsendelse, ikke mottak av kravbrevet] innebærer at skyldneren får risikoen for forsinkelser i postgangen og for at varslene i det hele kommer frem. Departementet vil imidlertid understreke at dette kun vil gjelde dersom varsel er avsendt på en betryggende måte, til en adresse hvor det er god grunn til å regne med å nå skyldneren. Hvis ikke fordringshaveren eller inkassatoren har holdepunkter for at skyldneren kan nås på en annen adresse, må det normalt anses tilstrekkelig å sende varselet til den adressen som skyldneren har oppgitt til

fordringshaveren. Er ingen adresse oppgitt, må det normalt anses tilstrekkelig å sende varselet til den adressen som er registrert av folkeregisteret. Dette er en adresse som til enhver tid skal holdes ajour [...]. Positiv viten om at varslene ikke har nådd skyldneren, uten at dette kan lastes skyldneren, kan f.eks tilsi at rettslige skritt utsettes."

Dette innebærer at et inkassoforetak først og fremst skal benytte den adressen det er opplyst at skyldner kan nås på. Dette vil typisk være den adressen en skyldner har registrert ved inngåelsen av avtalen som danner grunnlaget for kravet, og kan av ulike årsaker avvike fra adressen som er folkeregistrert – eksempelvis fordi skyldner er student med folkeregistrert adresse i hjembyen, eller fordi vedkommende ønsker varelevering og fakturaer til arbeidsplass, postboks eller liknende.

Dersom inkassoforetaket får kravbrevene i retur, er dette en sterk indikasjon på at den oppgitte adressen ikke er korrekt. Kravbrevene vil derfor ikke lenger anses å være betryggende sendt, og inkassoforetaket må gjøre nærmere undersøkelser for å finne riktig adresse å nå skyldner på. Normalt vil dette skje ved at inkassoforetaket søker opp folkeregistrert adresse. På samme måte skal folkeregistrert adresse som hovedregel benyttes dersom det ikke på noe tidspunkt er opplyst en annen adresse fra skyldner til fordringshaver eller inkassoforetaket.

Hvis inkassoforetaket ignorerer returpost og fortsatt bruker samme adresse som tidligere, vil dette kunne medføre at lovkravene til kravbrevene og eventuelle varsler om rettslig inndrivning ikke anses oppfylt. En slik praksis vil også kunne være i strid med god inkassoskikk. Det samme gjelder hvis skyldner opplyser om ny adresse, og inkassoforetaket ignorerer denne informasjonen.

Hvis det er umulig å bringe skyldnerens adresse på det rene, kan imidlertid unntaksbestemmelsen fra varslingsplikten i inkassoloven § 12 annet ledd bli aktuell, jf. Ot.prp. nr. 2 (1987-88) s. 116. Denne bestemmelsen innebærer at man i særlige tilfeller kan fravike kravene til inkassovarsel, betalingsoppfordring og varsel om rettslig inndrivning, jf. inkassoloven §§ 9 til 11. I hovedsak vil dette aktualiseres dersom skyldner forsøker å unndra seg betalingsforpliktelsene ved å bytte oppholdssted hyppig.

Hvis inkassoforetaket er kjent med at skyldneren er representert ved advokat eller har fått oppnevnt hjelpeverge, skal kravbrevet sendes representanten og ikke skyldneren, jf. Inkassoklagenemndas (nå Finansklagenemnda) vedtak i sak 165-2010 og Finanstilsynets brev av 11. februar 2019, publisert på Finanstilsynets nettsted:

<https://www.finanstilsynet.no/contentassets/98776f72facf49d7a57ff104cdd5e09e/vurdering-av-saksbehandling---brudd-pa-god-inkassoskikk-lindorff-as.pdf>.

Når det gjelder mulighet for å skaffe oversikt over utestående krav, har Virke Inkasso utarbeidet veileder med framgangsmåte for kontakt med inkassoforetakene. Veilederen finnes på denne nettsiden: <https://www.virke.no/pavirkningsarbeid/bransjer/inkasso/>

Angående spørsmålet om vergers adgang til Gjeldsregisteret, vises det til gjeldsinformasjonsloven § 12 annet ledd bokstav d), hvor det framkommer at gjeldsinformasjonsforetak kan utlevere gjeldsopplysninger til den opplysningen gjelder. Dersom det foreligger fullmakt og denne er dekkende til dette formålet, vil fullmektigen kunne få ut gjeldsopplysninger i samme utstrekning

som den registrerte selv. På samme måte vil en verge kunne få ut gjeldsopplysninger i medhold av den nevnte bestemmelsen dersom vergens mandat omfatter økonomiske forhold.

For Finanstilsynet

Anne-Kari Tuv
seksjonssjef

Oda Stensrud
seniorrådgiver

Dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ikke håndskrevne signaturer.